

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové, v právní věci žalobce **J. e. – i., veřejná obchodní společnost,** zastoupeného JUDr. Vlastimilem Vezdenkem, advokátem AK v Opavě, Hauerova 3, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě**, o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2002, č. j. 8372-2/130/2002, o kasační stížnosti žalobce - stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2003, č. j. 22 Ca 67/2003 – 13,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce zastoupen advokátem JUDr. Vlastimilem Vezdenkem na základě plné moci ze dne 5. 12. 2002 podal u Krajského soudu v Ostravě dne 6. 12. 2002 žalobu proti dvěma rozhodnutím žalovaného Finančního ředitelství v Ostravě, a to č. j. 8372-1/130/2002 ze dne 7. 10. 2002 a č. j. 8372-2/130/2002 ze dne 7. 10. 2002 a domáhal se jí zrušení obou rozhodnutí a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. Žalobu opatřil kolkovou známkou

1000 Kč. Žaloba byla vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 553/2002. Výzvou ze dne 12. 12. 2002 sp. zn. 22 Ca 553/2002 krajský soud vyzval žalobce, aby ve lhůtě do 10 dnů od doručení výzvy zaplatil soudní poplatek – doplatek dalších 1000 Kč vzhledem k tomu, že jsou napadena dvě rozhodnutí a bylo zaplaceno jen 1000 Kč na soudním poplatku. Výzvu doručil jednak zástupci žalobce, který ji převzal 13. 12. 2002 a samotnému žalobci, který při jejím doručování držitelem poštovní licence nebyl zastižen a proto byla zásilka uložena na poště dne 13. 12. 2002. Usnesením ze dne 14. 1. 2003, č. j. 22 Ca 553/2002 – 13 Krajský soud v Ostravě vyloučil k samostatnému projednání žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 7. 10. 2002, č. j. 8372-2/130/2002. Usnesení nabylo právní moci dne 24. 1. 2003 podle doložky právní moci na něm vyznačené. Řízení o této věci bylo nadále vedeno u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 67/2003.

Usnesením ze dne 24. 2. 2003, č. j. 22 Ca 67/2003 – 13 Krajský soud v Ostravě řízení zastavil podle ust. § 47 odst. 1 písm. c/ zákona č. 150/2002 Sb. – soudní řád správní a § 9 odst. 1 poplatkového zákona a postupoval přitom v souladu s čl. XXVI zákona č. 151/2002 Sb., účinného od 1. 1. 2003.

Proti usnesení Krajského soudu v Ostravě o zastavení řízení podal žalobce – dále stěžovatel (§ 105 odst. 1 s. ř. s.) kasační stížnost, jíž namítal nezákonnost uvedeného usnesení z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, neboť výzva soudu k zaplacení soudního poplatku ze dne 12. 12. 2002 mu nebyla doručena a nejsou ani splněny podmínky pro naplnění fikce doručení třetím dnem od uložení této písemnosti ve smyslu § 47 odst. 3 o. s. ř. Tento závěr opírá stěžovatel o skutečnost, že v době doručování výzvy se v místě doručování nezdržoval. Z napadeného usnesení navíc jednoznačně nevyplývá, které konkrétní řízení bylo zastaveno, když v něm není specifikováno příslušné rozhodnutí žalovaného. Proto navrhl, aby usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Stěžovatel podal kasační stížnost podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s., tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Nezákonnost spatřil v tom, že Krajský soud v Ostravě zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku, ačkoliv výzva k zaplacení soudního poplatku a jeho doplacení nebyla stěžovateli doručena, neboť se v době doručování v místě doručování nezdržoval a dále v tom, že z usnesení není ani patrno, které konkrétní řízení bylo zastaveno.

Stěžovatel podal dne 6. 12. 2002 u Krajského soudu v Ostravě žalobu, jíž se domáhal vydání tohoto rozsudku: „Rozhodnutí žalovaného Finančního ředitelství v Ostravě č. j. 8372-1/130/2002 ze dne 7. 10. 2002 a rozhodnutí č. j. 8372-2/130/2002 ze dne 7. 10. 2002 se zrušují a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení“. Napadl-li stěžovatel jednou žalobou více rozhodnutí správního orgánu, je povinen uhradit soudní poplatek za každé rozhodnutí takto napadené. Je nerozhodné, že obě věci spolu skutkově souvisí, týkají se týchž účastníků a případně i právní argumentace stěžovatele dovozující porušení zákona je stejná. Stěžovatel však zaplatil soudní poplatek vylepením kolkové známky v hodnotě 1000 Kč na žalobu, tedy jen za jedno rozhodnutí jím napadené. Vzhledem k datu podání žaloby 6. 12. 2002 je nutno vycházet ze zákona o soudních poplatcích č. 549/1991 Sb. v jeho znění v té době účinném. Za žalobu proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo opravný prostředek proti rozhodnutí orgánu veřejné správy činil soudní poplatek 1000 Kč (položka 15 sazebníku poplatků). Poplatková povinnost vznikla podáním žaloby ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a/ zákona o soudních poplatcích. Dne 12. 12. 2002 Krajský soud v Ostravě vyzval stěžovatele

k zaplacení – doplacení soudního poplatku ve výši 1000 Kč, když upřesnil, že napadená jsou dvě rozhodnutí a dosud bylo zaplaceno jen 1000 Kč. Tuto výzvu doručil zástupci stěžovatele JUDr. Vlastimilu Vezdenkovi, advokátu, který ji převzal dne 13. 12. 2002 a také ji doručil stěžovateli prostřednictvím držitele poštovní licence, který při doručování stěžovatele nezastihl, a proto zásilku uložil dne 13. 12. 2002 na poště. Fotokopie obou dodejek jsou založeny ve spisu. Výzvu k zaplacení soudního poplatku Krajský soud v Ostravě zaslal stěžovateli na jeho adresu: J. e. – i., v. o. s., T. 29, 787 01 Š. Stěžovatel je veřejnou obchodní společností, tedy právnickou osobou (§ 56 odst. 1 obchodního zákoníku), která má povinnost zapsat se do obchodního rejstříku (§ 3 odst.1 písm. a/ obchodního zákoníku). Sídlem právnické osoby je adresa zapsaná jako její sídlo v obchodním rejstříku. Adresou se rozumí název obce (části obce), poštovní směrovací, číslo popisné, popřípadě název ulice nebo náměstí. Stěžovatel, jako osoba zapsaná v obchodním rejstříku, je podnikatelem a je povinen zapisovat do obchodního rejstříku své skutečné sídlo. Skutečným sídlem je adresa místa, z něhož je právnická osoba svým statutárním orgánem řízena. V obchodním rejstříku je stěžovatel zapsán se sídlem: Š., T. 29, již od 28. 12. 2000. Toto své sídlo uvedl i v žalobě podané u Krajského soudu v Ostravě a toto své sídlo uvádí i v kasační stížnosti proti napadenému usnesení Krajského soudu v Ostravě. Žádné jiné sídlo stěžovatel ani netvrdí, z obsahu spisu Krajského soudu v Ostravě ani nevyplývá. Jestliže tedy Krajský soud v Ostravě doručoval výzvu k zaplacení soudního poplatku stěžovateli na adresu: T. 29, 787 01 Š. a uvedl i správně název stěžovatele jako právnické osoby, postupoval správně. Tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti, že v době doručování napadeného usnesení Krajského soudu v Ostravě se v místě doručování stěžovatel jako právnická osoba nezdržoval, je tvrzením jen účelovým. Krajský soud v Ostravě tím, že výzvu k zaplacení – doplacení soudního poplatku doručoval jak zástupci stěžovatele, tak samotnému stěžovateli, vycházel z nálezů Ústavního soudu (např. II.ÚS 118/02). Protože stěžovatel soudní poplatek nezaplatil – nedoplatil, postupoval Krajský soud v Ostravě tak, že usnesením ze dne 14. 1. 2003, č. j. 22 Ca 553/2002 – 13 vyloučil rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 7. 10. 2002, č. j. 8372-2/130/2002 k samostatnému projednání. Postupoval tak v souladu s ustanovením § 39 odst. 2 s. ř. s. Řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí poté bylo vedeno u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 67/2003. Protože stěžovatel soudní poplatek nezaplatil ve lhůtě krajským soudem stanovené, Krajský soud v Ostravě dne 24. 2. 2003 rozhodl usnesením č. j. 22 Ca 67/2003 – 13 tak, že řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku podle ust. § 47 odst. 1 písm. c/ s. ř. s. a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Námitka stěžovatele uvedená v kasační stížnosti, že není jasné, které řízení bylo zastaveno, není důvodná, protože z věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 553/2002 bylo vyloučeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 7. 10. 2002, č. j 38372-2/130/2002 k samostatnému projednání a tato věc byla nově zapsána pod sp.zn. 22 Ca 67/2003. Není tedy pochyb o tom, že Krajský soud v Ostravě napadeným usnesením zastavil řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 7. 10. 2002, č. j. 8372-2/130/2002.

Krajský soud v Ostravě o zastavení řízení rozhodl 24. 2. 2003. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích v jeho znění účinném od 1. 1. 2003 usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Stěžovatel, pokud chtěl zabránit zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, mohl postupovat podle výše uvedeného ustanovení. Neučinil tak však a ani to netvrdí.

Tvrzené důvody kasační stížnosti stěžovatelem nebyly prokázány a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Žalovaný měl ve věci úspěch a proto by měl právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný však náhradu nákladů jednak nepožadoval a jednak mu podle obsahu spisu prokazatelné náklady nevznikly, takže Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je ve výroku rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. 9. 2003

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu